

paa en saadan Maade, at han vil være ret fristet til at tage sin Afsked, hvad han endda kan gøre med en ret klækkelig Pension. Kræves endelig Kongens Samtykke, vil Minoriteten som Regel kun kunne faa nogen Indflydelse paa Sagens Afgørelse, saafremt Ministeriet har samme politiske Farve som den, og kan Kongens Samtykke til Afskedigelsen ikke faas, blive Borgmestrene dog efterhaanden gamle og svage, og dø kunne de jo ogsaa. Efter forholdsvis faa Aar vil derfor utvivlsomt et Flertal i Magistraten kunne skaffes til Veje afjet Flertal i Borgerrepræsentationen. Jeg ved herefter ikke, om der kan være nogen stor Fornøjelse ved at sidde i Borgerrepræsentationen som en større eller mindre Minoritet, naar man er fuldkommen afmægtig; jeg kan derfor ikke indse, at der er nogen Rimelighed i at bringe det store Offer, som det dog er ganske at maatte opgive Haabet om nogen Sinde at faa Flertal i Borgerrepræsentationen og det er det, som der efter min Overbevisning nødvendigvis vil ske, saafremt vi vedtage det Forslag, som Flertallet her interesserer sig for, og som det vedtog i forrige Samling.

Hvis det Flertal, der nu regerer i Borgerrepræsentationen, styrer Byens Anliggender godt, er der slet ingen Ulykke i, at det har Magten, vi kunne da alle være glade. Og hvis Majoriteten misregerer Byen, hvis den vanrøgter de store Interesser, der ere betroede den, er der vel næppe nogen Tvivl om, at det Tidspunkt vil komme — forudsat vel at mærke, at vi beholde den nugældende Lov — da den nuværende Majoritet vil blive Minoritet. Men skulde vi faa vedtaget den Lov, som det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) og det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (A. Christensen) ønsker, tror jeg rigtignok, at Vælgerkorpset vil blive saa demokratisk, at der ikke er nogen meget stor Betyggelse for de konservative Interesser i den Sammensætning, som Borgerrepræsentationen vil faa. Jeg er bange for, at det da vil kunne gaa temmelig vidt, inden man raaber stop. Jeg mener nemlig, at med de Priser, vi nu have paa Arbejdet, kan man med temmelig stor Ro sige, at det Vælgerkorps man vil faa efter de Herrers Lov, vil være ikke saa lidt mere demokratisk end selve det Vælgerkorps, der nu vælger til Folketinget. De 800 Kr. vil vistnok afholde meget faa Folketingsvælgere fra at komme med, det er jo en saa ringe Indtægt, at der næppe gives mange Folketingsvælgere,

der ikke have den. Og paa den anden Side er jo Aldersgrænsen ved Borgerrepræsentationsvalgene kun 25 Aar. Derved kommer der nogle unge Alderklasser med, og man kan vistnok med Rette sige, at i Løbet af ikke lang Tid vil Vælgerkorpset til Borgerrepræsentationen være baade talrigere og mere demokratisk, end det Vælgerkorps der vælger til Folketinget.

Selv om vi ikke fik noget saadant Omslag i Stemningen, som jeg har antydnet, er der under Forudsætning af, at vi beholde den nuværende Lov, dog altid den Chance tilbage, at Lovgivningsmagten, der ikke med Lige gyldighed kan se paa, hvorledes Hovedstadens Anliggender varetages, vil gribe ind og foretage en Forandring i den gældende Lov. Ogsaa under denne Eventualitet skønner jeg ikke rettere, end at Chancen bliver mindre, hvis vi vedtage de Herrers Lov; det er jo nemlig ganske naturligt, at man lettere faar en noget forældet Lov, om hvilken alle erkende, at den trænger til en Revision, forandret end en nylig vedtagen Lov om det samme Emne. Jeg mener derfor, at man i alle Henseender fra et konservativt Standpunkt kan sige, at vi ville staa os daarligt ved at faa en ny Valglov til Borgerrepræsentationen af den Art, som det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds ønsker os, og vi kunne altsaa i dette Spørgsmaal være ganske enige med det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) i hans Ønske om at blive staaende ved det gamle og se, hvorledes Sagerne udvikle sig.

Jeg har hidtil talt om Sagen væsentlig fra et Hovedstadssynspunkt. Endnu skal jeg kun berøre, at det fra et almindeligt konservativt Synspunkt, hvor man tager Sigte paa hele Landets Forhold, vil være meget betænkeligt at komme ind paa den ofte omtalte Forandring, idet jeg ikke kan se rettere, end at man, naar man først for Københavns Vedkommende har slaaet det Princip fast, at alle Skatteydere skulle have lige Valgret, meget vanskeligt vil kunne modsætte sig dette Krav, naar det fremsættes for Købstæderne og Landkommunerne. Man har undertiden i Udlandet set, at naar der gjaldt en mere konservativ Lov for den store By, hvis urolige Befolkning man med større eller mindre Ret har frygtet, end for det øvrige Land, men jeg er sikker paa, at man intetsteds har mere konservative Bestemmelser for Land og By end for Hovedstaden. Vedtagelsen af Loven i den Skikkelse, det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds ønsker,